

POHOD MLADIH PLANINCEV NA BLEJSKO KOČO NA LIPANCI (1633 m)
in DEBELO PEČ (2014 m)

Prišel je najlepši mesec v letu, vsaj tako se govori, in 35 mladih planincev (iz naše šole 13 mlajših in 7 starejših) s svojima vodnicama in mentoricama se je odpravilo na pravi gorski podvig.

Izhodiščno mesto je bilo pri Rupah na Pokljuki. Ker je bila vožnja iz Kočevja že kar dolga, je bil čas za prvo malico. Nato se je skupina mladih pohodnikov razdelila v dve skupini. Starejši in tisti malo bolj vzdržljivi, z nekaj več planinskimi izkušnjami so se podali na Debelo peč, ki je dvatisočak nad dolino Krme v Julijskih Alpah, mlajši planinci in tisti z malo manj osvojenimi vrhovi pa so odkorakali do Blejske kočice na Lipanci.

Pot se je vse skozi zmerno dvigala mimo spomenika NOB in mogočnih pokljuških smrek, ki so ravne kot puščica. Ozeleneli macesni so naznanjali, da bo kmalu vidna kočica. In res, na lepi zelenici obdani z mogočnimi gorami Julijcev se že pokaže kočica in cilj za mlajšo skupino. Starejša skupina pa se je povzpela više po vijugasti in s kamenjem posuti poti, mestoma še z ostanki zime in zaplatami snega. Z Debele peči je mladim planincem zastal dih od čudovitega razgleda na Triglav in ostale okoliške gore, kajti ni velikokrat njihova noga prišla tako visoko in imela možnost takšnega pogleda na naš gorski svet. Pri sestopu je bila potrebna velika mera previdnosti zaradi zdrsov in padcev.

Mlajša skupina je medtem veselo in razigrano tekala gor in dol ob koči, se podala še malo više do skalne pregrade in nestrpno pričakovala svoje starejše planinske prijatelje. Med sestopom je mentorica hojo in čas krajšala z različnimi matematičnimi, naravoslovnimi in geografskimi nalogami v naravi. Tako je bil sestop po strmini še nadgrajen z učenjem v naravi. Mlajši planinci so zanimanjem sodelovali in želeli še in še novih izzivov. Z višine so kmalu zaslišali glasove svoji starejših prijateljev, zato so se spretno skrili za velike skale, kjer so tiho in mirno čakali na njihov prihod. Skrite planinčke so hiteli iskati oni z Debele peči in bilo je prav zabavno opazovati te iskalne skrivalnice.

Vsi skupaj so sestopili do jezera pod kočico, ki je omejen s kamenjem v obliki srca. Okoli njega so sklenili obroč v znak prijateljstva, spoštovanja in dobrega sodelovanja. Sledilo je še nekaj korakov vzpona do kočice, časa za malico in izpolnitev dnevnikov ter sestop na Rupe, kjer je že čakal avtobus.

Mlade planince je dvatisočak kar malce utrudil, saj so bili ob povratku domov na avtobusu zelo umirjeni in celo potopljeni v spanec. V Kočevju so se poslovili z mislijo na zadnji planinski pohod v tem šolskem letu, ko bodo na pohod lahko povabili še svoje starše, najzvestejši pohodniki pa se bodo razveselili svojih ...

Mentorica Melita Berlan